

عنوان مقاله:

پهنه بندی اقلیمی استان اصفهان در راستای برنامه ریزی اقلیم معماری با استفاده از GIS

محل انتشار:

اولین همایش منطقه ای معماری و شهرسازی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

جعفر کریمی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه پیام نور تهران

مهدی جمالی نژاد - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه اصفهان

کریم پیروزی - کارشناس ارشد شهرسازی

عباس بهارلو - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی توریسم

خلاصه مقاله:

اقلیم را می توان به عنوان حالت میانگین مؤلفه های مختلف سیستم اقلیم تعریف نمود. آب و هوای هر ناحیه مرکب از کلیه عوامل و عناصر اقلیمی آن ناحیه است و هنگام تقسیم بندی باید همه آن عوامل و عناصر در نظر گرفته شود. پهنه بندی اقلیمی (یعنی شناسایی پهنه هایی که دارای آب و هوای یکسانی باشند)، جهت دستیابی به توسعه همه جانبه در ابعاد مختلف زمانی- مکانی ضروری می باشد و راهکاری مناسب جهت ایجاد منازل و ساختمان هایی مناسب با آن اقلیم می باشد. از آنجائیکه استان اصفهان دارای ظرفیت های بسیاری به لحاظ طبیعی در جهت توسعه منطقه می باشد مقاله حاضر نیز در جهت پهنه بندی اقلیمی استان اصفهان برای توسعه هر چه بیشتر آن به خصوص شیوه ساخت و ساز آن تنظیم گشته است. بدین منظور داده های مورد نیاز (بارش و دمای) 71 ایستگاه کلیماتولوژی و سینوپتیکاستان اصفهان از سایت هواشناسی دریافت شد. سپس با استفاده از مدل دمارتن محاسبات لازم انجام پذیرفت و با استفاده از نرم افزار GIS نتایج در سطح استان اصفهان سطح بندی گردید. نتایج پژوهش حاکی از آن بود که بخش اعظم استان در گستره خشک واقع شده است و تنها گوشه کوچکی از استان در غرب آن در محدوده مرطوب و نیمه خشک واقع شده است. 17 درصد گستره اصفهان در محدوده اقلیمی خشک، 5 درصد آن نیمه خشک و 4 درصد آن نیمه خشک می باشد. که می بایست بر اساس شرایط اقلیمی حاکم بر استان اصفهان، مصالح و منازل مناسب آن اقلیم مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

پهنه بندی اقلیمی، دمارتن، اقلیم، استان اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/177075>

